

ז' ניסן תשפ"ה

שנה ז' | גליון מס' 266

בפיקוח רבנים ומחנכים שליט"א

פניות והודעות למערכת:

ניתן להשאיר בקו יבני בינה' טל': 03-3064100 שלוחה 6.

לתרומות ולהנצחה בעלון:

דרך עמדות נדרים פלוס: יבני בינה' - ארגון בני בינה לילדי בני התורה או בטל' 055-6705847

בינו נא זאת

"אתה תצטרף לסחב את הכל הלוך וחזור ולזכר ממי לקחת כל דבר, נו שיהיה בהצלחה"

לשאל שאלות, אבל מה הוא מחפש לו דוקא עוד חמורים ודברים שיקשו עליו את ההליכה, גם ככה יש לו כמה קטנים לסחב.

"שמעו דבר ה'!" עובר רחש במחנה ישאל למרגלות ים סוף, "כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד עולם." לא חוזרים למצרים! כל מה שאמרנו לפרעה לשלש גימ' הכל היה בשבילו כדי שידף אתרנו, לא חוזרים לשם לעולם, נקדה! אין יותר מצרים, נגמור. ומה עם כל מה ששאלנו מהם? שאלו היהודים. "הכל שלכם! זכיתם!"

ושב המבט של דתו ואלוהיו נפגשים. כעת אליצפן עסוק לרחם על שכנו הגר דתו, אי דתו איש יקר הדדו לקים את רצון ה', אבל הוא מסתפק במועט' הספיקו לו שני כלי כסף לקים את החוב וישני כלי זהב ושתי שמלות, וכעת הוא נשאר עם פעקאלע קטן, ואני, ורוב ה' זכיתי לשרות חמורים מלאה כל טוב, כלי כסף מכל הסוגים, כלי זהב יקרותי לאין מספר, ושמלות יקרות ומשפחות.

"איך ידעת?" התפלא דתו, ידעת שלא נצטרך להשיב הכל?"

"גם אם לא ידעת" משיב אליצפן. "אבל, כן ידעתי שכל חפץ נוסף היא מצוה נוספת. ולא הסתפקתי במועט. תחב לב - ירח מצוות למד אותנו משה רבנו, וחפשי להרבות פגוד מצוות. כעת, אני גם רואה שבעולם הזה לא הפסדתי, אין מי ששומע לדבר ה' ומפסיד!"

"טוב, כחו לי" פנה דתו למשפחתו, "אני רץ להביא עוד כלי כסף וזהב. תפר אשוב ועם אוצר יקר." "אסור! אסור לנו כבר לשוב מצרים!" אמרו לו הסובבים.

"מה, הפסדתי? חבל, לא ידעתי." "אשרי אדם שמע ל'! בפרשת ואתחנן כתוב את התשובה לבן החכם! כי ישאלך בנך מחר לאמה, מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלקינו אתכם" (דברים 10), אבא משיב לו תשובה מפרטת על כל מה שהיה לנו במצרים, והוא מוסף עוד משפט יוצאנו ה' לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה' אלקינו לטוב לנו כל הימים לחייתנו כהיום הזה" (שם 10).

דע לה בני הגר, אומר אבא לבן החכם! אני תביא לקים מצוותי ה' הוציא אותנו ממצרים להיות לו לעם! אבל המריוחים הגדולים הם אהנונו! כל כלי כסף שנשיג ישאר שלנו לנצח, בעולם הזה ובעולם הבא נהיה מאשרים מכל רגע של עסק תורה, אהנונו יכולים אולי להסתפק במועט, לקים רק מה שתביא, אולי לא תהיה לנו עברה, אבל נמצא את עצמנו עם שקית קטנטנה, כזה פעקאלע קטן של מציצה וישני סופים, וזהו. ואז השכן ליד עם עשרה חמורים לובים טעונים מטוב מצרים.

לא נפסיד אף רגע, לצבר הון לחטוף עוד טעה של תורה עוד כבוד אב ואם, עוד מצוה עוד תפלה, - 'לטוב לנו כל הימים'.

והשמש הגיעה קטאני עוד באמצע. "נו, נו. הפטיר דתו, ונד בראשו. "לא ידע... נראה לי קצת יותר מדי, אל תשכח שזה רק בהשאלה בכדי לעבד את ה' אלקינו במדבר, אתה תצטרף לסחב את הכל הלוך וחזור ולזכר ממי לקחת כל דבר, נו שיהיה בהצלחה, לא חושב שפכה צריך".

ואליצפן מאשר בכל לבו ובכל נפשו, הוא כבר סופר את השעות עד למחר בבוקר, יש עוד 12 שעות של 'חטף ונאלך' מצות עשה לבקש מהמצרים.

בלילה של יום המחרת דתו כבר היה פחות נחמד, "תראה אליצפן, אנו שכנים טובים, אבל המצוות שלך קצת יותר מדי, תראה איוה בלגו עשית לי בעינינו; תראה, זכותי! אתה באמת שם את כל זה בחלק שלך בחצר, אבל אולי די...". אליצפן שומע, הוא מנסה מאד שהדבר פחות יפריע לשכנו

הנחמד, אבל לא, הוא לא מוכן ליתר על לעשות רצון ה'. נכון הוא יצא ידי חובה, אבל הוא לא מפסיד עוד תוספת של מצוה, היא שנה מליזנים.

*

יצאת מצרים, אנשים נשים וטף יוצאים ומלכם בראשם, 'במורא גדול' זה גלוי שכניה. דתו מעיף מבט על אליצפן, רגשות מעורבים 'כל הכבוד לו'... אבל, מסכן, תראה עם מה הוא צריך להסתכן, כמה חכם הייתי כשדעתי לארז בארזיה קטנה את הכלים שלקחתי, יש לנו דרך של כמה ימים ועוד עם צאק, איפה יש מקום לסחב עוד כלים של מצרים? חלילה, אני לא מהרהר, אם הקב"ה לא - אנו עושים בלי

דתו ואליצפן חלקו חצר משתפת בארץ גשן, ברוב ה' שיש חצר, ויש בית, ויש מטח, אחרי כל כך הרבה שנים של סבל, של שעבוד מבקר עד ליל. עד לפני תקופה קצרה הם לא הכירו מציאות אחרת, מלבד עבודה, מכות, סבל, רעב, עד שנגלה עליהם מלך מלכי המלכים, ומאז הכל השתנה, רצף של מכות נחתו על המצרים, כבר לא היה מי שלא ידע 'כי אני ה' בקרב הארץ. והיום קשה להם השעבוד דתו ואליצפן חולקים חצר משתפת בארץ גשן, יכולים הם לעסק בתורה במשה היום, כבר אין עליהם איוה מצרי עריץ שמפכה אותם עד זוב דם.

"שמעו דבר ה'!" הכריז הרזו, "יש צווי מאת הקדוש ברוב הוא" עבר הרחש בארץ גשן, וזה דבר הצווי "ושאלה אשה משכנתה ומגרת ביתה כלי כסף וכלי זהב ושמלת ושמלתם על בתיכם ועל בנותיכם ונצללתם את מצרים" (שמות 12 כב) דתו ואליצפן לא מחכים אפילו רגע, יש צווי מהקב"ה, אנו יוצאים מיד לפעולה. הם פונים ליציאה מארץ גשן, 'לשם יחיד קידוש ברוב הוא, הנני מוכן ומזומן לקום מצוות עשה שצונו הבויה יתברך לקחת לאל מהמצרים כלים ונבנים'.

כל אחד פונה לביתו של מצרי אחר לקים מצות עשה.

לאחר שעה קלה דתו כבר שב לשערי החצר בארץ גשן, אוהו הוא שקית גדולה, העבודה לא הייתה קשה כלל, ה' נתן אותנו לחן בעיני מצרים, במקום העינים רושפות אש ושאנה, הם קבלו אותנו בחינה, פאלו חכו לנו, הם הסכימו הכל בשמחה, חשבת לבקש איוה כלי קטן, אבל ראיתי את ה'נשיאות ה' אז פשוט בקשת, והם נתנו הכל בשמחה כאשר צוה ה', והנה, אכן יש בדי שתי מנורת כסף, שרשרת וצמיד זהב, שמלת משי ומעיל צמר, ברוב ה' קימתי את מצות ה' יש בדי גם 'כלי כסף' גם 'כלי זהב' גם 'שמלות'.

אולם אליצפן טרם שב, התפלא דתו בשעה ששב מתפלת מנחה, 'כבר עבר זמן רב, הלא יצאנו בבוקר, מיד לאחר תפלת יתקין, פנינו לבתי המצרים, והוא עוד לא שב? וכי יתכן שהוא לא מצא מי שישאל לו, הלא הקב"ה הבטיח שאנו נמצא חן בעיניהם. מוזר?! רק לפנות ערב עם דמדומי שביעה, הופיע אליצפן בשערי החצר, מיזע מתש אף קורן ומלא שמחה, מאחוריו השתרך שדה של חמורים כל חמור נשא חבילות מכל הבא ליד, בגדים, כלים, תכשיטים, מלמעה מלמטה מהצדדים, עוד חמור ועוד חמור ועוד חבילה ועוד חמורה.

"אליצפן, מה קרה לך?" התפלא דתו, "אתה לא חושב שיקחת הגזמת, הקב"ה אמר לשאל מהמצרים כלי כסף זהב ושמלות, מה כל זה?"

"תראה דתו", השיב אליצפן, "הקב"ה לא אמר כמה, שמעתי שמשוה רבנו אמר שאין לזה שעור, אז כל בגד שאני שואל מהמצרים - זה מצוה! כל תכשיט - זה מצוה עשה, איך אותה? אגמלא שהחשוק היום הייתי ממשיך, מה אעשה

בימי בין הזמנים לא יצא ערוך פסח כשר ושמה

לערוי נשמת הגאון רבי יואל בן הגאון רבי פרץ סטניצקי זצ"ל

בלשכותיהם

אין אנו מתיצבים!

לכולנו ברור שבלי המלחמה הנוראה של בני העליה במסירות נפש
לא היה נשאר שריד ופליט
כעת שזכינו לראות בעינינו כיצד בזכות בני העליה הצבור החרדי מתחיל מעט להבין
חובתינו כפולה ומכופלת לעמוד לצידם בכל הכוח והעוצמה

על אחת כמה וכמה

הו ב ה פ פ ל ה
ו מ פ פ ל ה

”אין לך”

פ א ל ת ה א ל ת

אלא מי שעוסק בתורה”

קבלת פני אסיירי טולם החזרה חזל המועד פסח תשע”ח

בחג החרות זוהי הזכות שלנו
לעמוד לימינם בעוז ובגבורה
בקלות וללא חסרון ניס!

להטענה, ברור יחרה והזמנת כרטיס: 03-306-27-44

